

Păcat de noi

Maria Podari

...să poți înhăma la caleașca cuvântului, doi cai - e o minune, împinsă la refuz de pe deal...

-a văzut în Amurg, sus pe Vana -doi cai față-n-față, mângâindu-și tandru grumazul, împiedicați de un suflet de om:

- aveau fruntea gândului umedă;

- în coama lor, Soarele, își făcuse culcuș, fără pereche și el;

- pierderea ta - nu e totul o rană;

- martie, cu liliacul lui alb, a trecut de pod - în zvon de izvoare;

- păcatul a doi sâni, țâșnind de sub ie, și-au meritat soarta gurii de rai;

- s-au retras într-o ramă;

- și-n miezul Amurgului, la hotarul de dor, unde s-au pus în balanță dezlegările scrisorii sărutului inimii:

- ai dat la maximum vraja - nu-i o balanță de visuri, ce trec prin vitralii, cu coroane de aur;

- e lacrima mută ce cântă la orgă;

- târâmurii de dor, ce-au făcut clacă cu poveștile lor...

...trupul, pe brațe urci, pe catargul vocabulei:

- tragic bufon - cu rolul pierdut;

- bijutier de sensuri, sub tălpile lumii;

- stăpân peste lucruri la drumul de dus;

- o Niagara - deportată de vânt - în cuvânt!..